

РЕШЕНИЕ

№ 1971

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14264** по описа за **2019** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XII АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], подадена чрез адв. В., против решение №264125/04.11.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 107 състав, постановено по н.а.х.д. №7130/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление №526/15.10.2018г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ – С. град, с което НП на касатора [фирма] на основание чл. 66, ал. 2 от Закона за фуражите е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. за нарушение на чл. 15, ал. 1 от Закона за фуражите във вр. с чл. 9 от Регламент /ЕО/ №183/2005. Искането на касационния жалбоподател е да бъде отменено решението на районния съд и да бъде постановено решение по същество, с което да се отмени наказателното постановление. Твърдя се допуснати от районния съд нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, във връзка с извода му, че процесната захранка представлява фураж по смисъла на регламента; както и че не е съобразил че в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата при които е извършено нарушението, и че АУАН не е съставен в присъствието на нарушителя и свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението.

В съдебно заседание касационния жалбоподател [фирма], р.пр., не се представлява и не ангажира становище по делото.

Ответникът по касационната жалба - Областна дирекция по безопасност на храните, чрез процесуалния си представител адв.Б., оспорва жалбата. Претендира за направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посоченото в жалбата касационно основание, становищата на страните и заключението на прокурора, и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания и тези по чл.218, ал.2 АПК, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение районният съд е потвърдил Наказателно постановление №526/15.10.2018г. на Директора на ОДБХ– С.-град, с което НП на [фирма] на основание чл.66, ал.2 от Закона за фуражите е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. за нарушение на чл.15, ал.1 от Закона за фуражите във вр. с чл.9 от Регламент /ЕО/ №183/2005 – за това, че е произвеждало и търгувало захранки за риба без задължителната регистрация в БАБХ в нарушение изискванията на чл.15, ал.1 от закона за фуражите във вр. с чл.9, параграф 1 от регламент /ЕО/ №183/2005.

По възражението на касационния жалбоподател, че АУАН, въз основа на който е издадено НП, е съставен в нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН, касационният съд споделя констатациите и изводите на районния, че АУАН е съставен в присъствието на Р. К., която видно от констативен протокол №569/29.08.2018г. е присъствала при установяване на нарушението. АУАН е съставен и в присъствието на втори свидетел К. П.-И., както допуска чл.40, ал.3 ЗАНН. Видно от констативния протокол от 29.08.2018г., съставен в присъствието на управителя на търговското дружество – нарушител, на същият е отправена покана да се яви на 20.09.2018г. в 14:00ч. в ОДБХ-С. за съставяне на АУАН. Съставеният в отсъствието на представляващия дружество акт му е предявен надлежно по-късно съгласно чл.43, ал.4 ЗАНН.

Административният съд намира и че както в АУАН, така и в НП са описани подробно всички елементи от фактическа страна на вмененото административно нарушение и обстоятелствата при които е извършено то, като от описаното фактически може да се направи извода, че [фирма] е произвеждало и търгувало захранки за риба без задължителната регистрация в БАБХ –нарушение по чл.15, ал.1 от Закона за фуражите във вр. с чл.9 от Регламент /ЕО/ №183/2005.

Касаторът не сочи конкретни обстоятелства кои са останали неизяснени, а въз основа на събраните от него доказателства – свидетелски показания, констативен протокол, информация по опаковки на захранка, СРС обосновано е приел, че нарушението е доказано.

С оглед горното настоящия касационен състав споделя извода на СРС, че при съставянето на АУАН не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на санкционираното лице. Такива не са допуснати и във въззивното производство.

По основното възражение на касатора, че захранката за риба не представлява фураж/фуражни продукти по смисъла на Закона за фуражите и чл.9 Регламент /ЕО/ №183/2005, настоящият съд намира, че в тази връзка СРС е приложил правилно

материалния закон. Легалното определение за „фуражи“ е дадено в разпоредбата на чл. 3, § 4 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2002г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, приложимо на основание § 1 от Закона за фуражите и изрично посочено в чл. 3 на ЗФ, съгласно който „фуражи“ (или „фуражни продукти“) означава всяко вещество или продукт, включително добавки, изцяло или частично преработени или непреработени, които са предназначени за хранене на животни през устата. Предвид легалното определение съдът счита, че установената в административното производство продукция, именувана „захранка за риби“ представлява „фураж“ по см. на Регламент (ЕО) № 178/2002. Предназначението на захранката е да създаде по-богата на храна за рибите среда, която да ги привлече към мястото на което е разхвърляна, за да бъдат те по-лесно уловени. В тази връзка доколкото разпръснатата захранка се поема от рибите като храна през устата, правилно СРС е приел, че захранката за риба попада в обхвата на определението за „фураж“.

Имуществената санкция за нарушението е наложена в минималния предвиден в чл.66, ал.2 от Закона за фуражите размер – 3000лв.

По посочените съображения, съставът на касационния съд приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, като не се установяват нарушения на материалния закон и при извършената съгласно чл.218, ал.2 АПК служебна проверка, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, на БАБХ следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение, направени за производството пред касационната инстанция, в размер на 300лв. Доколкото към момента на приключване на производството пред СРС, ответникът по касационната жалба е нямал право на съдебни разноски и не е заявил претенция за присъждането им, такива за въззивното производство не следва да се присъждат.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №264125/04.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, постановено по н.а.х.д.№7130/2019г. по описа на съда.

ОСЪЖДА [фирма]-гр.С., с ЕИК[ЕИК], да заплати на Българска агенция по безопасност на храните съдебни разноски за касационното производство в размер на 300 /триста/лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.